

การได้พบพระเดชพระคุณ หลวงพ่อพระราชสุทธิญาณมงคล

บุญเต็ม อินทฤทธิ์

จากหนังสือ กฏแห่งกรรม – ธรรมปฏิบัติเล่มที่ ๘

พระราชสุทธิญาณมงคล (หลวงพ่ोजรัญ จิตฺตมฺโม)

วัดอัมพวัน สิงห์บุรี

R8010

พระสมุห์ธีรชาติ ภาทโก เจ้าอาวาสวัดดงบ้านกร่าง หมู่ที่ ๗ ต.พักทัน อ.บางระจัน จ.สิงห์บุรี ได้จัดงานทำบุญครบรอบ ๕๐ ปี กระผมและภรรยาได้เดินทางไปร่วมงานนี้กับท่านด้วย

ในงานนี้มีการสวดพระพุทธรูปมณฑลฉลอง ถวายภัตตาหารเพลพระภิกษุสงฆ์ และมีธรรมเทศนา ๑ กัณฑ์ เรื่อง **ทำดีไว้ให้ลูก ทำถูกไว้ให้หลาน** โดยพระราชสุทธิญาณมงคล

เมื่อพระสงฆ์ฉันภัตตาหารเพลเสร็จ ญาติโยมรับประทานอาหารเสร็จ จึงเริ่มทำพิธีอาราธนาธรรม เพื่อแสดงพระธรรมเทศนา กระผมได้พิจารณาอริยาบถของพระเดชพระคุณหลวงพ่ोजรัญ (ซึ่งตอนนั้นกระผมยังไม่รู้จักท่าน) ในขณะที่ท่านเดินขึ้นธรรมาสน์เพื่อแสดงธรรม ท่านเดินสง่าผ่าเผย สำรวมเจียบ ไบหน้าของหลวงพ่ออิมใส ผิดกว่าพระสงฆ์ทั่วไป เมื่อท่านเดินขึ้นไปนั่งบนธรรมาสน์เรียบร้อยแล้ว กระผมก็เข้าไปกราบท่านที่หน้าธรรมาสน์ ๓ ครั้ง กราบเรียนท่านว่า “หลวงพ่อครับ กระผมขออนุญาตถ่ายภาพหลวงพ่อไว้เป็นที่ระลึกในงานนี้ได้ไหมครับ” พระเดชพระคุณหลวงพ่อได้ถามกระผมว่า “โยมมาจากไหน” กระผมเรียนตอบท่านว่า “กระผมเดินทางมาจากอำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรีครับ” พระเดชพระคุณหลวงพ่อได้ตอบกระผมว่า “ถ้าอย่างนั้นก็เชิญ” พระเดชพระคุณหลวงพ่อได้ขยับกายเล็กน้อยแล้ว สำรวมให้กระผมถ่ายภาพที่ได้แนบมานี้

กระผมได้ยกมือไหว้ ๑ ครั้งก่อนถ่ายภาพ แล้วถ่ายภาพไปสองภาพ หลังจากถ่ายภาพแล้วกระผมกราบท่านอีก ๓ ครั้ง จากนั้นก็รับศีล ฟังธรรมจนกระทั่งจบ

กระผมและภรรยาต่างขำเลีองดูซึ่งกันและกัน เพื่อแสดงให้รู้ว่าเราทั้งสองจงตั้งใจฟังธรรมโดยเคารพอย่างสมบูรณ์ เพราะพระที่แสดงธรรมองค์นี้มีใช้พระสงฆ์ธรรมดากันไปแน่นอน ซึ่งดูได้จากอริยาบถของท่าน

การแสดงธรรมเทศนาของพระเดชพระคุณหลวงพ่อ ในเรื่องทำดีไว้ให้ลูก ทำถูกไว้ให้หลาน ท่านได้ใช้ถ้อยคำ สำนวน ให้ฟังง่าย เข้าใจง่าย เพลิดเพลินในการฟัง และคิดตามไป

อย่างมีเหตุผล เมื่อฟังพระธรรมเทศนาจบแล้ว สามารถถามตัวเองได้เลยว่า การกระทำของตนเองที่ผ่านมาั้นใดทำดีไว้ให้ลูก ทำถูกไว้ให้หลานหรือไม่ ในส่วนที่ทำดีทำถูกแล้วจะรู้สึกปลื้มใจ และดีใจในการกระทำของตนเอง แต่ในส่วนที่ยังไม่ถูกจะฟังคำสั่งสอนของพระเดชพระคุณหลวงพ่อนำไปปรับปรุงตนเองให้ดีขึ้นต่อไป

หลังจากที่พระเดชพระคุณหลวงพ่อดีแสดงพระธรรมเทศนาจบ ให้พรจบ พระสมุห์ธีรชาติได้เข้าประเด็นเครื่องบูชาพระธรรม พระเดชพระคุณหลวงพ่อดีรับประเด็นเครื่องบูชาธรรมทั้งหมด แล้วท่านได้เลือกเก็บไว้เฉพาะดอกไม้ ฐูปเทียน ส่วนหนึ่งเท่านั้น ส่วนที่เป็นปัจจัย และบริวารต่าง ๆ พระเดชพระคุณหลวงพ่อดีมอบคืนให้แก่พระสมุห์ธีรชาติทั้งหมด

ส่วนพระสงฆ์ที่เจริญพระพุทธมนต์ก็เช่นกัน ท่านได้รับไปเฉพาะ ดอกไม้ ฐูปเทียน และผ้าไตร ส่วนปัจจัยท่านได้ถวายคือพระสมุห์ธีรชาติทั้งหมด กระผมและภรรยาเห็นภาพตอนนั้นแล้ว เกิดอาการปลื้มปีติในพระสงฆ์ที่พบเห็นถึงกับน้ำตาไหล ซึ่งภาพเหตุการณ์อย่างนี้จะหาได้ไม่ถนัดนัก แม้แต่ขณะที่กระผมเขียนบันทึกมาถึงตอนนี้อยู่ ยังเกิดอาการปลื้มปีติมีน้ำตาไหลออกมาเหมือนเมื่อครั้งนั้นเช่นกัน

เมื่อกระผมกลับชะอำ ได้นำฟิล์มไปล้างอัดภาพภาพถ่ายในม้วนนี้ทั้งหมดได้ ๓๕ ภาพ มีภาพของพระเดชพระคุณหลวงพ่อดีจรัญคมชัดที่สุด และมีสง่าราศี กระผมจึงนำภาพนี้ไปขยายขนาด ๑๔ นิ้วอีก ๑ ภาพ นำมาใส่กรอบติดไว้ที่ห้องพระที่บ้าน

ต่อมาอีกประมาณ ๑ เดือนเศษ ภรรยาของกระผมได้มาบอกว่า มีหนังสือออกใหม่ได้นำรูปพระองค์ที่ไปถ่ายมาจากวัดดงบ้านกร่างเป็นภาพปกหนังสือ กระผมจึงไปซื้อมา ๑ เล่ม อ่านกันทั้งครอบครัว จึงรู้ว่าพระสงฆ์ที่แสดงธรรมที่วัดดงบ้านกร่างนี้ไม่ใช่พระสงฆ์ธรรมดาทั่วไปอย่างที่คิดไว้ตั้งแต่ต้นจริง จึงเกิดศรัทธาต่อพระเดชพระคุณหลวงพ่อดีอย่างแรงกล้า และได้อธิษฐานพร้อมกับภรรยาว่า หากเป็นบุญของข้าพเจ้าขอให้ได้พบกับหลวงพ่อดีโดยเร็วพลันเทอญ

หลังจากบุตรชายของกระผมได้เสียชีวิตไปหนึ่งคนจากอุบัติเหตุทางรถยนต์ กระผมและภรรยาเสียใจเป็นที่สุด ได้เร่งทำบุญอุทิศส่วนกุศลให้แก่บุตรทุกวันพระ ก็ไม่หายโศกเศร้าหายทุกข์ ได้ทอดผ้าป่า ๑ กอง ที่วัดดงบ้านกร่าง ก็ยังไม่หายทุกข์ใจ ร่วมทำบุญวางศิลาฤกษ์สร้างพระอุโบสถของวัดหลังเขา ก็ยังไม่สามารถคลายทุกข์ที่คิดถึงบุตรได้เลย กระผมและภรรยาจึงเดินทางกลับชะอำ ก่อนรถของกระผมจะออกจากวัด กระผมได้กล่าววาทาว่า กุศลวันนี้ขอให้ถึงบิดามารดา และผู้มีพระคุณทุกท่าน และขอให้ข้าพเจ้าพ้นทุกข์ หหมดทุกข์ ด้วยเถิด ขอให้พบแสงสว่างแห่งชีวิตด้วยเถิด วันนั้นเป็นวันเสาร์ที่ ๑๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๓๕

ในขณะที่รถจะผ่านหน้าวัดอัมพวัน ภรรยาของกระผมได้พูดว่า “พี่ขับรถเข้าวัดก่อนเถอะ เผื่อว่าจะได้พบหลวงพ่อ”

ขณะนั้นพระเดชพระคุณหลวงพ่อกำลังสนทนากับผู้เข้าพบหลายท่าน กระผมและภรรยาจึงเข้าไปกราบท่าน พอกราบเสร็จ ท่านได้เมตตาถามว่า “มีธุระอะไรหรือ?” กระผมตอบว่า “กระผมไม่มีธุระอะไรมากหรอกครับ อยากจะกราบเรียนถามว่า ตั้งแต่บุตรชายของกระผมเสียชีวิตไปหนึ่งคน กระผมและภรรยาเสียใจเป็นที่สุด มีทุกข์ ตรอมใจเหลือเกิน ทำบุญมาแล้วพอสมควร เช่น ถวายสังฆทาน ทอดผ้าป่า ร่วมทอดผ้าพระกฐิน ก็ไม่หายทุกข์ จะทำอย่างไรจึงจะหมดทุกข์ได้ครับ” พอกระผมพูดจบ น้ำตาก็หลั่งออกมาทั้งภรรยาของผมน้ำก็ร้องไห้เหมือนกัน

พระเดชพระคุณหลวงพ่อดำนั่งสงบอยู่พักหนึ่ง แล้วจึงพูดเรื่องกรรมและกฎแห่งกรรม เรื่องการสิ้นอายุขัย ท่านได้แนะนำว่า การจะให้หมดทุกข์ พ้นทุกข์ จะต้องปฏิบัติวิปัสสนากรรมฐาน ท่านถามกระผมว่าเคยปฏิบัติวิปัสสนากรรมฐานมาบ้างไหม กระผมตอบว่าไม่เคยครับ จะเรียนไหม กระผมตอบว่า เรียนครับ พระเดชพระคุณหลวงพ่อนั่งอยู่หนึ่งคน แล้วเรียกชายผู้หนึ่งให้ไปเชิญแม่ชีชุนง้อมาพบ พระเดชพระคุณหลวงพ่อดำสั่งแม่ชีชุนง้อว่า “ช่วยสอนวิปัสสนากรรมฐานให้สองสามีภรรยาผู้นี้ในคืนนี้ด้วย”

กระผมและภรรยาได้มาปฏิบัติกรรมฐานตามที่แม่ชีชุนง้อสอน จนถึงเวลา ๐๖.๐๐ น. และได้ลากลับชะอำ ในเช้าวันนั้น

ตั้งแต่นั้นมา กระผมและภรรยาได้มาปฏิบัติกรรมฐานที่วัดอัมพวันอีกหลายครั้ง และยังได้พาคูณแม่ น้องสาว บุตรชาย และหลาน อีกหลายคนได้มาเรียนวิปัสสนากรรมฐานจากวัดอัมพวัน ไม่ว่าจะเป็นวันที่ ๑๕ สิงหาคม, ๑๔ ตุลาคม หรือวันหยุดสงกรานต์ปีเก่าต้อนรับปีใหม่ กระผมและครอบครัวจะมากันทุกครั้งโดยเฉพาะบุตรชายของกระผม วัย ๒๐ ปี เขาพูดว่าเขาเคารพพระเดชพระคุณหลวงพ่อ ครูทุกท่านที่สอน และแม่อุบาสิกาสุ่ม ที่ได้เมตตาสอนคาถาให้ท่องบ่น จนสามารถได้เล่าเรียนจบสำเร็จตามความประสงค์ได้เพราะบารมีคุ้มครองเป็นแน่แท้ ส่วนกระผมและภรรยาตั้งแต่กลับมาปฏิบัติวิปัสสนากรรมฐานเป็นครั้งที่สองที่วัดอัมพวัน ความทุกข์ทั้งหลายที่เคยมีอยู่หายไปโดยสิ้นเชิง ซึ่งเป็นตามจริงที่พระเดชพระคุณหลวงพ่อดำเมตตาแนะนำไว้ในตอนแรกทุกประการ

จากบันทึกฉบับนี้ นอกจากจะบอกถึงที่มาของการที่ได้พบพระเดชพระคุณหลวงพ่อดำแล้ว ยังสามารถยืนยันได้ว่า กุศลอันใด ไม่ประเสริฐเท่าการเจริญวิปัสสนากรรมฐาน การจะปลดเปลื้องทุกข์ได้ต้องเจริญวิปัสสนากรรมฐาน

การที่พระเดชพระคุณหลวงพ่อได้เมตตา พร่ำสอนทุกท่านที่ เข้ามาในวัดอัมพวัน ก็เพื่อให้ทุกท่านได้พ้นจากทุกข์ มีสุข มีปัญญาช่วยตัวเองได้ โดยทั่วหน้ากัน

กระผมและครอบครัวระลึกถึงความมีเมตตาธรรมของพระเดชพระคุณหลวงพ่อ และครูอาจารย์ พร้อมทั้งเจ้าหน้าที่ทุกท่านที่บริการให้กับครอบครัวของกระผมให้ได้รับธรรมและแสงสว่างแห่งชีวิต ได้เจริญรุ่งเรืองสืบมาจนทุกวันนี้

ขออัญเชิญอำนาจคุณพระศรีรัตนตรัย พร้อมทั้งสิ่งศักดิ์สิทธิ์ทั้งหลายในสากลโลก และในวัดอัมพวัน จงอภิบาลพระเดชพระคุณหลวงพ่อพระราชสุทธิญาณมงคล ให้มีพละนามัยสมบูรณ์ มีอายุยืนยาวนานสถิตสถาพร อยู่เป็นมิ่งขวัญของชาวประชาผู้ไฝ่ธรรมทั้งหลาย ได้พึ่งเมตตาบารมีของพระเดชพระคุณหลวงพ่อสืบต่อไปชั่วกาลนาน

บุญเต็ม อินทฤทธิ์

๕๔ ต.ชะอำ อ.ชะอำ จ.เพชรบุรี

โทร. ๔๗๑๗๘๑